

การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน
กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย
PROMOTING THE LEARNING PROCESS OF CRIMINAL OFFENSES OF CHILDREN OR YOUTH:
A CASE STUDY OF RAMBHAIRAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS BY USING MULTIMEDIA

พรรณรัตน์ โสธรประภากร¹ ชินะกานต์ แสงอำนาจ² อุดมลักษณ์ ระพีแสง³

Phannarat Sothonpraphakorn¹ Zhinakarn Saengumnat² Udomlak Rapeesaeng³

(Received: July 3, 2024 ; Revised : October 20, 2024 ; Accepted: November 11, 2024)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้กระบวนการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนเพื่อสร้างสื่อมัลติมีเดียในการส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 400 คน ประชาชนทั่วไป จำนวน 30 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม และนำไปเป็นหัวข้อในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการเสริมสร้าง การรับรู้กระบวนการกระทำความผิดอาญา ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้กระบวนการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการรับรู้เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการกระทำความผิดอาญา ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา และด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน มีค่าเฉลี่ย 3.12 ด้านการสอบสวน มีค่าเฉลี่ย 3.10 ด้านการควบคุมเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม มีค่าเฉลี่ย 3.06 ด้านการฟ้อง มีค่าเฉลี่ย 2.97 และการตรวจสอบการจับ มีค่าเฉลี่ย 2.93 และ 2) สร้างสื่อมัลติมีเดียในการส่งเสริมการเรียนรู้กระบวนการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยเน้นการให้ความรู้ในเรื่องเงื่อนไขในการได้รับการคุ้มครองเด็ก

¹ อาจารย์สาขาวิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Instructor, Department of Public Law, Faculty of Law, Rambhaibarni Rajabhat University.
e-mail: tuk3399@hotmail.com

² อาจารย์สาขาวิชากฎหมายระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Instructor, Department of Public Law, Faculty of Law, Rambhaibarni Rajabhat University.
e-mail: tuk3399@hotmail.com

³ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Instructor, Social Sciences, Rambhai Barni Rajabhat University. e-mail: udomlak.r@rbur.ac.th

หรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติคุ้มครองไว้ ผลการส่งเสริมการรับรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย พบว่ามีการรับรู้ คือ ด้านการกระทำความผิดอาญา ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา มีค่าเฉลี่ย 4.56 ด้านการตรวจสอบการจับ มีเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ด้านการควบคุมเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม มีค่าเฉลี่ย 4.50 ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน มีค่าเฉลี่ย 4.49 ด้านการฟ้อง มีค่าเฉลี่ย 4.24 และด้านการสอบสวน มีค่าเฉลี่ย 4.15 การวิจัยในครั้งนี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

คำสำคัญ : กระบวนการเรียนรู้ กระทำความผิดอาญา สื่อมัลติมีเดีย

Abstract

The purpose of this research was to investigate the perception of the criminal offense process of children or youth. The sample was 400 students at Ramphaiarni Rajabhat University in academic year 2022, 30 general people, and 50 high school students. The instrument was the questionnaire used as a topic in developing multimedia media to strengthen the perception of the process of committing a criminal offense. The results showed that 1) the overall perception of the process of committing crimes of children or youth of students at Rambhaibarni Rajabhat University was moderate. Criminal offense was the highest followed by general knowledge of criminal process, and arresting children or youth with an average of 3.12. There was an average of 3.10 in Investigating, 3.06 in controlling children or youth after inspection of arrest, 2.97 in prosecution, and 2.93 in inspection of arrest. 2) Creating the multimedia media to promote awareness of the criminal offense process of children or youth among students of Rambhaibarni Rajabhat University with the focus on providing knowledge about conditions in receiving protection for children or youth committing criminal acts as provided by law, the results of promoting awareness using multimedia showed that there was a perception of committing criminal offenses, general knowledge of criminal process with an average of 4.56, inspection of arrests with an average of 4.52, controlling children or youth after arrest inspection with an average of 4.50, arresting children or youth with an average of 4.49, prosecution with an average of 4.24, and investigation with an average of 4.15. This research created new knowledge using multimedia to promote the learning process.

Keywords: Learning process, committing a criminal offense, multimedia

บทนำ

ในปัจจุบันเด็กหรือเยาวชนได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และกรณีที่ได้เด็กหรือเยาวชนได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดนั้น เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวที่จะพิจารณาพิพากษา ซึ่งการดำเนินคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนตกเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดนั้น กฎหมายมีเจตนารมณ์ที่สำคัญเพื่อค้นหาสาเหตุแห่งการกระทำความผิด และสภาพแวดล้อมของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดแล้ว เพื่อปกป้องและคุ้มครองความเสียหายจากการที่เด็กหรือเยาวชนถูกดำเนินคดีในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลย (อริยพร โพธิ์ใส, 2558: 165) หลักเกณฑ์ในการสอบสวนคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิด

การปฏิบัติของพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับเด็ก หรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน และคดีนั้นเป็นคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนซักถามเด็กหรือเยาวชน เพื่อขอทราบชื่อ นามสกุล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ และอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อ นามสกุล ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งข้อกล่าวหาให้บุคคลดังกล่าวทราบ และให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลตรวจสอบการจับภายในเวลา 24 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่มีให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนมาจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนมายังศาลภายในกำหนดเวลา 24 ชั่วโมง

ข้อปฏิบัติของศาลในการสอบสวนคดี เมื่อเด็กหรือเยาวชนมาศาล ให้ศาลตรวจสอบว่าเป็นเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดหรือไม่และการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามีชอบด้วยกฎหมายให้ปล่อยเด็กหรือเยาวชน และในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนยังไม่มีที่ปรึกษากฎหมายให้ศาลแต่งตั้งให้ และเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนศาลอาจมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรเป็นผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชนในระหว่างการดำเนินคดีโดยกำหนดให้บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปพบพนักงานสอบสวนหรือพนักงานคุมประพฤติหรือศาล แล้วแต่กรณี

เงื่อนไขในการสอบสวนและการแจ้งสิทธิ ในการสอบสวนเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดนั้น ให้กระทำในสถานที่ที่เหมาะสม ไม่ปะปนกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องอันมีลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอายุ เพศ สภาพของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ และต้องใช้ภาษาและถ้อยคำที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนเข้าใจได้ง่าย ๆ ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่เข้าใจภาษาไทยให้จัดหาล่ามให้

เงื่อนไขการผิดฟ้องคดี เมื่อได้จับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน และส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุมหรือปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นความผิดอาญาที่กำหนดอัตราโทษจำคุกเกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 5 ปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หากไม่

สามารถฟ้องเด็กหรือเยาวชนได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกิน 15 วัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 ครั้ง

ดังนั้น การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้เด็กศึกษาได้รับรู้และส่งเสริมการรับรู้ว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีอาญาที่จะต้องถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว จะต้องดำเนินการทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนกรณีศึกษานักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน
3. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนสู่ชุมชนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการกระทำความผิดอาญา

กฎหมายอาญา คือกฎหมายที่บัญญัติถึงการกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดเป็นความผิดและกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ด้วย กฎหมายอาญา ก็คือกฎหมายที่บัญญัติห้ามมิให้มีการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด หรือบังคับให้มีการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด โดยผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษ (เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, 2562: 1)

2. การดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา

การดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 กำหนดความหมายของเด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน 15 ปีบริบูรณ์ และเยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

3. ความหมายและความสำคัญของสื่อมัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การนำสื่อต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอน ของเนื้อหา ในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วยเพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการนำเสนอข้อมูล

Jeffcoate (1995) ได้กล่าวถึง ความหมายของมัลติมีเดีย คือ ระบบสื่อสารข้อมูล ข่าวดสารหลายชนิดโดยผ่านสื่อทางเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย ข้อความ ฐานข้อมูล ตัวเลข กราฟิก ภาพ เสียง และวีดิทัศน์

กิดานันท์ มลิทอง (2550) ให้ความหมายของสื่อมัลติมีเดียคือสื่อประสมโดยสรุปแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มสื่อหลายประเภทที่ใช้ร่วมกันในการเรียนการสอนและกลุ่มที่ใช้คอมพิวเตอร์

เป็นพื้นฐานในกลุ่มที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นพื้นฐานในการเสนอสารสนเทศต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียงในลักษณะสื่อหลายมิติโดยผู้ชมสามารถโต้ตอบกับสื่อโดยตรง

สรุปได้ว่า สื่อมัลติมีเดียหมายถึง คือการใช้สื่อหลายประเภท เช่น ข้อความ ภาพ เสียง และ วิดีโอ เพื่อสร้างการนำเสนอที่สมบูรณ์และน่าสนใจเพื่อให้กลุ่มคนเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การใช้ สื่อมัลติมีเดียในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปี การศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2565 (กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2565) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความ คลาดเคลื่อน 0.05 ของยามาเน่ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (sd.)

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการพัฒนาสื่อ มัลติมีเดียส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการ การกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน กรณีศึกษานักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานโดยนำข้อมูลที่ได้ใน ขั้นตอนที่ 1 มาสร้างสื่อมัลติมีเดียเกี่ยวกับการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำผิดอาญา ของเด็กหรือเยาวชน และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินประสิทธิภาพพร้อมปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้งานจริง

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการ การกระทำผิดอาญา โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

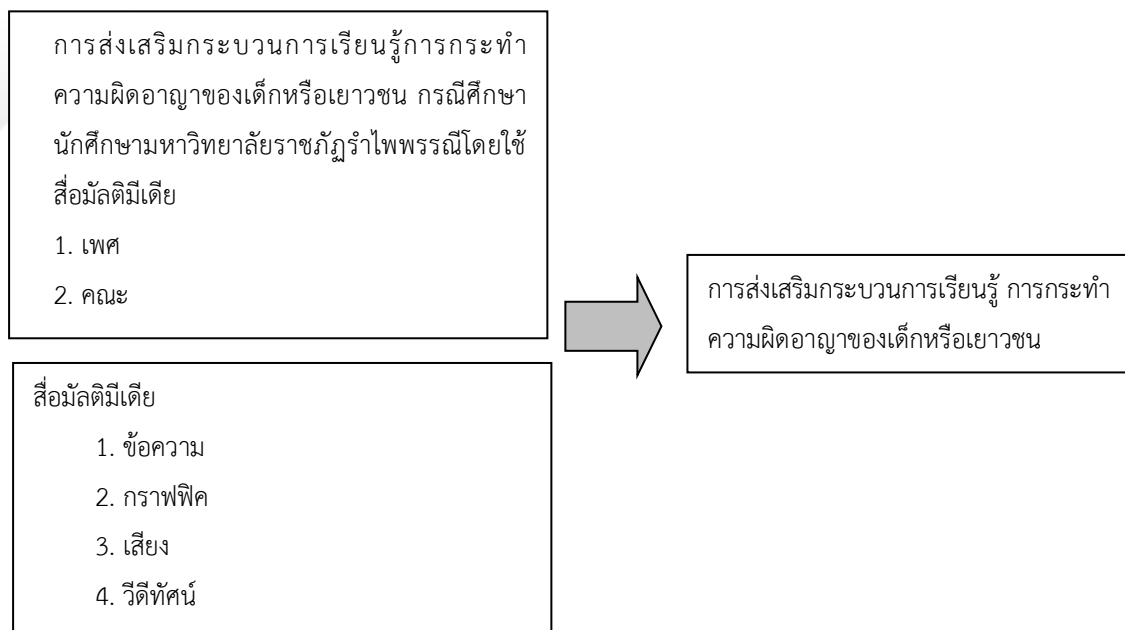
1. ประเมินประสิทธิภาพ โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการ การกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน ให้กับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย กลุ่มละ 200 คน

2. โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการ การกระทำผิด อาญาของเด็กหรือเยาวชนสู่ชุมชน ประชาชนทั่วไป 30 คน

3. จัดอบรมการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและ กระบวนการการกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด จำนวน 50 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ในการวิจัย ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กล่าวมา เป็น กรอบแนวความคิดได้ ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลของการวิจัย

1. กลุ่มที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในรูปแบบออนไลน์ 200 คน

1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 97 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 89 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลางจำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.00 และระดับน้อย และน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

2) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 94 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 90 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.50 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

3) ด้านการตรวจสอบการจับ ส่วนใหญ่ตอบในระดับมาก จำนวน 102 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 88 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

4) ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 101 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 88 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.50 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50

5) ด้านการสอบสวน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมาก จำนวน 92 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 86 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง

และน้อย จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00

6) ด้านการฟ้องคดี ส่วนใหญ่ตอบในระดับมาก จำนวน 90 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 87 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.50

การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.35 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.43 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ($\bar{x}$ = 4.43)

ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.42)

ลำดับที่ 3 ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.39)

ลำดับที่ 4 ด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.38)

ลำดับที่ 5 ด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.25)

ลำดับที่ 6 ด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.24)

2. กลุ่มที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในรูปแบบออนไลน์ 200 คน

1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 110 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 87 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

2) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 98 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 89 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00

3) ด้านการตรวจสอบการจับ ส่วนใหญ่ตอบในระดับมาก จำนวน 98 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 87 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00

4) ด้านการตรวจสอบการจับ ส่วนใหญ่ตอบในระดับมาก จำนวน 98 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 87 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00

5) ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 111 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 81 คน

หรือคิดเป็นร้อยละ 40.50 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.00 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50

6) ด้านการสอบสวน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 96 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 92 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.50 และ ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.50

การรับรู้การกระทำผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.40 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.28 – 4.53 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.53)

ลำดับที่ 2 ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ($\bar{x}$ = 4.50)

ลำดับที่ 3 ด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.40)

ลำดับที่ 4 ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.39)

ลำดับที่ 5 ด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.33)

ลำดับที่ 6 ด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.28)

3. กลุ่มที่ 3 ประชาชนทั่วไป 30 คน

1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.67 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.67 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

2) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 19 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.33 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

3) ด้านการตรวจสอบการจับ ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.67 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.33 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

4) ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.33 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.67 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

5) ด้านการสอบสวน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.33 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

6) ด้านการฟ้องคดี ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.67 ถัดมาคือ ระดับมาก จำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.67 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.33

การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.49 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.07 - 4.67 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.67)

ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.60)

ลำดับที่ 3 ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม และด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.53)

ลำดับที่ 4 ด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.07)

4. กลุ่มที่ 4 นักเรียน 50 คน

1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 38 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

2) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

3) ด้านการตรวจสอบการจับ ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.00 และระดับน้อยและน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

4) ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม โดยส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 24.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

5) ด้านการสอบสวน ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลางและน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

6) ด้านการฟ้องคดี ส่วนใหญ่ตอบในระดับมากที่สุด จำนวน 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.00 ถัดมาคือ ระดับปานกลาง

จำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.00 ต่อมาคือ ระดับน้อย จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 0 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00

การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.58 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 – 4.70 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน และด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.70)

ลำดับที่ 2 ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.68)

ลำดับที่ 3 ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ($\bar{x}$ = 4.56)

ลำดับที่ 4 ด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.48)

ลำดับที่ 5 ด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.38)

สรุปและอภิปรายผล

บทสรุป ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1. เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีการรับรู้เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา การรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน การรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการสอบสวน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 การรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชน หลังการตรวจสอบการจับกุม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 การรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการตรวจสอบการจับ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และการรับรู้ การกระทำความผิดอาญาด้านการฟ้อง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าเฉลี่ยที่มีค่าน้อยคือการรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการฟ้อง และการรับรู้การกระทำความผิดอาญาด้านการฟ้อง มีการรับรู้ที่น้อยที่สุด จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้เกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน และในขณะเดียวกันต้องส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการเคารพกฎหมาย การเคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่กระทำการอันเป็นความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติและให้นักศึกษาคำนึงการกระทำอันเป็นองค์ประกอบในทางศีลธรรมควบคู่กับการกระทำอันเป็นความผิดทางอาญาดำเนินการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย สอดคล้องกับ พิษณุสินี วงศ์ปารโมทย์ (2557) ที่กล่าวว่า การสอบสวนคดีอาญา ตามมาตรา 72 ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนพาตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับไปศาลเพื่อให้ตรวจสอบ การจับกุมภายในยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน (ไม่นับเวลาเดินทาง) เพื่อให้ศาลตรวจสอบว่าการจับกุมและปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนว่าเป็นไปโดยชอบ ด้วยกฎหมายหรือไม่ เว้นแต่เป็นคดีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าอาจเปรียบเทียบปรับได้ ซึ่งหากการจับกุมเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ศาลต้องสั่งให้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไป ถือเป็นหลักการที่มีการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นใหม่

โดยศาลจะมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบ เพื่อถ่วงดุลการใช้อำนาจและดุลพินิจของพนักงานสอบสวนในการจับกุมและสอบสวนเด็กหรือเยาวชน เป็นต้น และสอดคล้องกับ ภัทราวรรณ รัตนเกษตร (2566) ที่กล่าวว่า แนวทางพัฒนาระบบการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนของประเทศไทยบนหลักประโยชน์สูงสุดของเด็กตามข้อ 13 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยศึกษาการนำหลักประโยชน์สูงสุดของเด็กมาใช้ในการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเฉพาะในสามประเด็นสำคัญ คือ การสอบสวน การใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดี และการป้องกันและติดตามเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด ควบคู่กับให้มีสภาพบังคับโดยให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งมีหน้าที่ดูแลเด็กหรือเยาวชน

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างสื่อมัลติมีเดีย โดยใช้หลัก ADDIE Model สอดคล้องกับ อมินา ฉายสุวรรณ และชุมพล จันทรธลอง (2565) ที่กล่าวว่า ได้ดำเนินการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียอย่างเป็นขั้นตอนตามหลักการของ ADDIE Model ที่วางแผนไว้และนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับการเรียนในขั้นตอนการวิเคราะห์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์จากข้อมูลการรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนในขั้นตอนที่ 1 และคัดเลือกรูปแบบการนำเสนอสื่อมัลติมีเดียที่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษาสอดคล้องกับ ณัฐภณ สุเมธธิด (2554) ที่กล่าวว่า สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตอบสนองความต้องการของการเรียนรายบุคคล ทั้งยังเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน บทเรียนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกพอใจไม่กดดัน ทำให้ไม่เครียดในระหว่างเรียน ที่สำคัญสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียน ในขั้นตอนการออกแบบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในขั้นตอนการวิเคราะห์มาวางแผนในการออกแบบจัดทำสื่อมัลติมีเดีย ผู้วิจัยได้เลือกแอปพลิเคชันในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียการส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมกับการสร้างสื่อมัลติมีเดีย และดำเนินการสร้างสื่อมัลติมีเดียตามแผนที่วางไว้ แล้วนำเสนอสื่อมัลติมีเดียพัฒนาการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนที่สร้างเสร็จแล้ว ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ประเมินประสิทธิภาพพร้อมปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้งานจริง

การอภิปรายผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย รายงานพบว่า การรับรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีการรับรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

การถ่ายทอดเทคโนโลยีและประเมินประสิทธิภาพ โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน ให้กับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 400 คน โดยการถ่ายทอดในรูปแบบออนไลน์และรูปแบบออนไซต์

กลุ่มที่ 1 การใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน ให้กับนักศึกษาในรูปแบบออนไลน์ จำนวน 200 คน มีการรับรู้ในระดับมาก โดยเรียงการรับรู้ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$) มากที่สุด ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x} = 4.42$) เป็นลำดับที่ 2

ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน (Mean = 4.39) เป็นลำดับที่ 3 ด้านการตรวจสอบการจับ (Mean = 4.38) เป็นลำดับที่ 4 ด้านการสอบสวน (Mean = 4.25) เป็นลำดับที่ 5 และด้านการฟ้องคดี (Mean = 4.24) เป็นลำดับที่ 6

กลุ่มที่ 2 การใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน ให้กับนักศึกษาในรูปแบบออนไลน์ จำนวน 200 คน มีการรับรู้ในระดับมาก โดยเรียงการรับรู้ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.53) มากที่สุด ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ($\bar{x}$ = 4.50) ด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.40) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.39) ด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.33) และด้านการฟ้องคดี (Mean = 4.28) ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 การใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนให้กับประชาชนทั่วไป จำนวน 30 คน โดยเรียงการรับรู้การตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.67) มากที่สุด ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.60) ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม และด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.53) และด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.07) น้อยที่สุด

กลุ่มที่ 4 การใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมการรับรู้ขั้นตอนและกระบวนการการกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชนให้กับนักเรียน จำนวน 50 คน โดยเรียงการรับรู้ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน และด้านการตรวจสอบการจับ ($\bar{x}$ = 4.70) มากที่สุด ด้านการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ($\bar{x}$ = 4.68) ด้านการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนหลังการตรวจสอบการจับกุม ($\bar{x}$ = 4.56) ด้านการสอบสวน ($\bar{x}$ = 4.48) และด้านการฟ้องคดี ($\bar{x}$ = 4.38) น้อยที่สุดตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น การจัดกิจกรรมให้ความรู้ในมหาวิทยาลัย หรือจัดการแข่งขันสร้างสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ
2. การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน โดยใช้สื่อมัลติมีเดียหน่วยงานอื่น ๆ เช่น หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียน
3. การสร้างสื่อหรือพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การกระทำความผิดอาญาของเด็กหรือเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

Academic Services Division President Office, Rambhaibarni Rajabhat University. (2022). *Chamnuān naksuksā Mahāwittayaalai Rāṭchaphat Ramphai Phannī pīkānsuksā sōṅphanhārōjīhoksipha*. [Number of students at Rambhai Barni Rajabhat University, academic year 2022]. Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University.

กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2565). *จำนวนนักศึกษา*

- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2565. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Chaysuwan, A., & Janchalong, C. (2022). Phon kanchai sū man ti mī dīa thī mī tō phon samrit thāngkān rian rūāng khwāmpen krot bēt thāng khēmī phān khruākhaī ‘in thēnet. [Effects of using multimedia affecting academic achievement on chemical acidity through the internet]. *Valaya Alongkorn Review Journal*, 12(1), 195-205.
- อมิณา ฉายสุวรรณ, และชุมพล จันทรฉลอง. (2565). ผลการใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความเป็นกรดเบสทางเคมี ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 12(1), 195-205.
- Jeffcoate, J. (1995). *Multimedia in practice: Technology and applications*. Great Britain: Prentice Hall International.
- Malithong, K. (2007). *Theknōlōyī kānsuksā*. [Educational technology]. Bangkok: Chulalongkorn University.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2550). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Phothisai, A. (2015). Panhā kāmāncoēn khadī ‘āyā koṛanī thī dek rū yaowachon thuk klāo hāwā pen phū kratham khwāmphit. [Problems in criminal proceedings in cases where children or youth are accused of committing crimes]. *Chulniti Journal*, 14(4), 165.
- อริยพร โพธิ์ใส. (2558). ปัญหาการดำเนินคดีอาญากรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิด. *วารสารจุลนิติ*, 14(4), 165.
- Rattanakaset, P. (2023). Kānphatthana krabuānkān yuttham thāng ‘āyā rap dek lāe yaowachon bon lak prayōt sūngsut khōṅg dek. [The development of criminal justice procedure for child and youth on the principle of the best interests of child]. *Ramkhamhaeng Law Journal*, 12(1), 37-63.
- ภัทรารวรรณ รัตนเกษตร. (2566). การพัฒนาระบบการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนบนหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก. *วารสารรามคำแหง*, 12(1), 37-63.
- Sumathathikom, N. (2011). Kānphatthana sū khōmphiutōē man ti mī dīa bon khruākhaī ‘in toēnet wichākān chat sāeng phūā ngān ‘ōk ‘ākāt ra dap chan parinyā trī mahāwitthayalai theknōlōyī rāt mongkhon Phra Nakhōn. [The development of computer multimedia through the internet teaching tool for lighting for broadcasting course (undergraduate level) Rajamangala University of Technology Phra Nakhon]. Bangkok: Faculty of Mass Communication, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon Technology.

DOI: 10.14457/RMUTP.res.2011.6

ณัฐภณ สุเมธธิดา. (2554). *การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการจัด
แสงเพื่องานออกอากาศ ระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาววิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.*

DOI: 10.14457/RMUTP.res.2011.6

Wachanasawat, K. (2019). *Kham'athibai kotmai 'aya phak nung*. [Explanation of criminal
law, part 1]. Bangkok: Chirarath Printing.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2562). *คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1*. กรุงเทพฯ: จีรรัชการพิมพ์.

Wongpramote, P. (2014). *Panha kantruatsop kanchapkum dek lae yaowachon tam
pharatbanyat san yaowachon lae khropkhrua lae withi phicharana khadi
yaowachon lae khropkhrua Phos. 2553*. [The problems of the juvenile
arrest inspection in accordance with the juvenile and family court and its
procedures act, B.E. 2553]. (Master's thesis, National Institute of Development
Administration).

พิชญ์สินี วงศ์ปารโมทย์. (2557). *ปัญหาการตรวจสอบการจับกุมเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติ
ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).*